

[Krærup.]

var sat til 80 pCt., saa at man meget tidligere i en Mejerikreds kunde have krævet de manglende 20 pCt. Besætninger prøvede og mærkede, for at de efter en fastsat Frist kunde blive afhændet til Slagtning.

Blandt Lovforslagets forskellige Enkeltheder mærker jeg mig, at det ifølge § 1, Stk. 7, gøres muligt at faa paalagt Kreaturpassere at underkaste sig en Lægeundersøgelse, hvis der er begrundet Mistanke om, at de har smittet den Besætning, de passer. Man kan med Rette spørge, hvorfor Ulykken, Smittespredningen, skal være sket, før der kan træffes Sikkerhedsforanstaltninger, og jeg er ikke sikker paa, at det Ændringsforslag til den oprindelige Bestemmelse, der blev gennemført i det andet høje Ting, netop træffer det rette; men dette kan der jo blive Lejlighed til at drøfte i det Udvalg, som jeg forstaaer skal nedsættes. Maa- ske burde det være obligatorisk at fremlægge T. B.-Attest, før man kan faa Plads som Passer af tuberkulosefri Besætninger, men i hvert Fald bør det være muligt at faa en saadan Smittebærer til at opgive sit Arbejde som Kreaturpasser i rene Besætninger, og det kan jeg ikke se, at der er efter Lovforslagets nuværende Affattelse.

Nødvendigheden af denne Bestemmelse kan illustreres ved at omtale et Tilfælde fra en Gaard paa Koldingegnen. Der havde Kvægbesætningen været tuberkulosefri i halvandet Aar, men ved en nylig foretagen Prøve viste det sig, at 75 pCt. af Dyrene reagerede. Det laa nær som Smittekilde at udpege en Kreaturpasser, men han nægtede ganske simpelt at lade sig lægeundersøge, og saa var der ikke mere at gøre ved det! Nu kan den Slags Ting ordnes, som Almenvellet og den sunde Fornuft kræver det.

§ 10 letter Adgangen til at faa Kreaturerne tuberkulinprøvet. Det er en Bestemmelse, der maa paaskønnes meget.

I øvrigt finder jeg ingen Grund til at gaa nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Dels har den højtærede Landbrugsminister gjort Rede for dem, dels har vi haft Bestemmelserne til Overvejelse fra før Jul — det var, som den højtærede Landbrugsminister havde lovet os, en interessant Læsning, vi Landmænd fik til Juleferien —, og dels vil jo nok enkelte Bestemmelser komme til Drøftelse i det Udvalg, der vil blive nedsat. Men jeg ønsker at gentage min Tak for Lovforslagets Fremsættelse og udtrykke min Glæde over at være med til at anbefale det til Behandling og Vedtagelse her i det høje Ting.

Fr. Kristiansen: Jeg vil ogsaa gerne ved Behandlingen af dette Lovforslag bringe en Tak til den højtærede Landbrugsminister og til de Organisationer, der har været medvirkende til det gode Resultat, som nu synes at foreligge. Den Vekselvirkning, der paa mange Omraader finder Sted mellem Lovgivningen og Udviklingen i det praktiske Liv, saa at man ikke kan afgøre, om det er Lovene, der skaber Udviklingen, eller det er Udviklingen, der skaber Lovene, gør sig i høj Grad gældende paa det Omraade, vi her har til Behandling. Interessen for Tuberkulosebekæmpelsen har i den sidste Menneskealder affødt forskellige Love og Bestemmelser, hvis Hensigt har været at gøre Arbejdet med Bekæmpelsen lettere gennemførligt, end Tilfældet tidligere var, og naar dette Arbejde en Tid var udført efter Lovens Bestemmelser, indhøstede der i det praktiske Arbejde Erfaringer og naaede Resultater, der paa ny stillede Krav til Lovgivningen om Udvidelse af Rammerne, saaledes at det allerede opnaaede bedre kunde fastholdes, og saaledes at der desuden skabtes endnu bedre Muligheder for ny Fremgang.

Lovforslaget, som det foreligger for os i Dag, er maaske Slutstenen paa Arbejdet med Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen fra Rigsdagens Side, og fra det praktiske Landbrugs Side er denne Lov imødeset med megen Interesse og Forventning. Jeg mener, at Lovforslaget er endog meget velegnet med Hensyn til at fremme Interessen for Arbejdets Videreførelse i hurtigt Tempo, saa at vi inden længe har Landet fuldstændig renset for Kvægtuberkulose.

Jeg ønsker blot at knytte nogle ganske faa Bemærkninger til enkelte af Lovforslagets Bestemmelser.

Naar Tidsfristen for Bestemmelsernes Ikrafttræden i § 1, Stk. 4, med Hensyn til Adskillelsen af sunde Dyr fra smittede Dyr eller fra Dyr, om hvilke der ingen Oplysninger om Sundheden foreligger, i Folketinget er forlænget fra 1 til 2 Aar, saa synes det mig at være en Forringelse af Loven, thi sunde Dyr har jo til Dato betalt en Assurancepræmie, som rettelig burde bæres af de Dyr, der stammer fra reagerende Besætninger, og saadanne, om hvilke der ingen Oplysning om Sundhedstilstanden foreligger. Man skulde egentlig mene, at det var paa Tide, at dette ændredes, og naar den stedlige Landbo- og Husmandsforening desuden kan foretage en Indstilling til den højtærede Landbrugsminister om en Forlængelse af Tidsfristen, skulde man tro, at der var skabt tilstrækkelig